

ישיבת מיר
YESHIVAS MIR
YERUSHALAYIM

פרשת קרח
סיון תשפ"ו

בית מדרש

הנה הפשטתם צורת הישיבה,
וקלטתם רוח ורצון הישיבה,
ובזה עשייתם לכם חבורה לילך
בעקבות רוח הישיבה,
ובכל מקום שאתם נמצאים
לקחתם זאת כאילו להיות עם
הישיבה בין כתלי הישיבה'

(מסן המשגיח הגולה רבי ירוחם ליבוביץ
זצוק"ל סמ"ד)

גליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר | קרח 630

מתורת רבותינו

קשה המחלוקת וגדול השלום

ויקה קרח וגו' (טז, א).

אמר מרן ראש הישיבה שה"ת הגר"ח שמואלביץ זצ"ל בשיתותיו, צא וראה עד כמה קשה המחלוקת, ראינו כמה ישיבות קדושות אשר החזיקו מעמד במצבים קשים ביותר, ולא נחרבו אלא על ידי המחלוקת.

בית המדרש הרי הוא מקדש מעט שהשכינה שורה בו, וכבר אמרו חז"ל (ברכות ח, א) שאין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, אבל על ידי המחלוקת השכינה מסתלקת ונעשה ח"ו ביתו של השטן.

ומה מרעילה היא המחלוקת שמכלה אפילו צדיקים וטובים, שכן איתא בירושלמי (פאה פ"א ה"א): "דורו

של דוד כולם צדיקים היו, וע"י שהיה להן דילטורים, היו יוצאים במלחמה והיו נופלים וכו', אבל דורו של אחאב עובדי עבודה זרה היו, ועל ידי שלא היה להן דילטורים, היו יורדים למלחמה ונוצחין".

והיפוכה של המחלוקת הרי הם השלום והאחדות שעל ידם זכו ישראל לקבלת התורה, וכמו שאמרנו במסכת דרך ארץ זוטא (פרק השלום) "הואיל ושנאו ישראל את המחלוקת ואהבו את השלום, הגיעה השעה שאתן להם את תורת".

שיחות מוסר (עמ' של"ב, של"ה)

הגבול בין מחלוקת לשם שמים לשאינה לשם שמים דק מאד

ויקהל על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' (טז, ג).

עלינו לדעת כי קרח ועדתו לא היו סתם אנשים פשוטים מן השוק, קרח הלא היה מטועני הארון וזכה לרוח הקודש, ומאתים וחמישים ראשי סנהדראות שנעמדו <

איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו (אבות פ"ה מ"ז)

ימים מקדם

תיעוד נדיר:

מרן המשגיח ומרן ראש הישיבה חלק ב-

בעקבות הפרסום שבוע שעבר שהכה גלים, אנו זוכים לחשוף השבוע תיעוד נוסף מאותו ביקור מכוון בתמונה שלפנינו נראים מרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצוק"ל ומרן ראש הישיבה הגה"ח רבי אליעזר יהודה פינקל זצוק"ל, כשהם תבושים במגבעותיהם הרשמיות, בעיצומו של סיור בלב השוק של העירייה מיר.

התמונה נחשפת כאן במלוא הדרה באדיבות בני המשפחה, ומאפשרת לנו להציץ אל האווירה המיוחדת ששררה באותם ימים, עת שקולות התורה של הישיבה הילכו קסם גם ברחובותיה ההומים של העירייה. הפרטים שבתמונה - מהלבוש המוקפד ועד לאווירת השוק ברקע - מהווים צורה נדיר לחיי היום-יום של ענקי הרוח בדורות עברו.

המערכת מודה לבני המשפחה על האוצר היקר, ומזמינה את קוראינו להוסיף ולשתף אותנו במידע נוסף אודות המאורע המיוחד המשתקף בתמונות.

זמני כניסת ויציאת השבת

ירושלים	19:10	20:28
בני ברק	19:27	20:31
ציריך	20:00	22:25
וינה	20:40	23:09
אנטוורפן	21:39	23:12
פריז	21:26	23:01
לונדון	21:04	22:24

דבר הישיבה

'דיתחא דאורייתא' סגולה מופלאה לתורה

שח מרן ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל:

כד הוינא טליא, בהיותי אברך מיד לאחר הנישואין, זכיתי להימנות בחבורה של אברכים צעירים, אשר ברבות השנים גדלו וזכו כולם בס"ד להיות למרביצי תורה, וזכרני כי בעת לימודינו הגענו לא פעם לידי 'דיתחא דאורייתא' מופלאה כל כך, עד שנעשינו כ'אויבים זה לזה', והייתה אז הרגשה כי אילו הייתה מונחת שם סכין על השולחן, היינו באים לידי סכנה גדולה...

אכן כבר מצינו בירושלמי (שבת פ"א, ה"ט) שאף במחלוקת של בית שמאי ובית הלל רצו לדקור זה לזה בחרב, ונעשו אויבים כפשוטו, אמנם כיון שהייתה זו מחלוקת לשם שמים, ממילא אף נתיקמו בהם דברי חז"ל שאינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה לזה.

חובה עלינו לדעת כי ללא 'דיתחא דאורייתא' מובהקת, ובלא שתהיינה 'כל עצמותי תאמרנה', אין כל דרך להצליח בלימוד. לא ייתכן כלל שאדם ישב במנוחה ויצליח בתלמודו בלא שתבער בו 'קנאת סופרים' ובלא שיהיה 'אויב' בדרך תלמודו. יתר על כן, כאשר אדם מפעיל את תנועותיו החיצוניות, בדיבור ונענוע של התלהבות כדרך 'אויבים', אזי החיצוניות משפיעה על הפנימיות ומביאה אותו לידי השגות גבוהות בריתחא דאורייתא, והוא זוכה לרכוש את סגולה מופלאה זו. וכפי שמצינו אצל ראש הישיבה מרן הגר"ח שמואלביץ זצ"ל שהיה עומד תמיד על הבימה ודופק וצועק מתוך ריתחא עצומה, ובכך הוא השפיע ועורר את כל לומדי בית המדרש להיסחף ולהידבק במלחמה זו.

(שיחות רבי נתן צבי)

מתורת רבותינו

נקטה בדוגמא של מחלוקת קרח ועדתו, הרי שזו הדוגמא הקיצונית ביותר, זוהי המחלוקת שהמרחק בינה לבין מחלוקת לשם שמים המועט ביותר. **הגאון רבי אביגדר נבנצל שליט"א** (שיחות לספר במדבר, עמ' קנ"ב)

זצ"ל, המשנה רצתה להראות עד היכן הדברים מגיעים, לקבוע מהו הגבול שממנו והלאה אין המחלוקת לשם שמים. לשם כך היה עליה להביא דוגמא למחלוקת אשר היא קרובה ביותר ל"שם שמים" - ובכל זאת עדיין איננה לשם שמים, על מנת להדגיש את הגבול הדק העובר ביניהן. אם המשנה

עמו היו "נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם", כפי שמעיד הכתוב עליהם (פסוק יז), הרבה כוונות טובות היו מעורבות במחלוקתם, ובכל אופן משמיעים חז"ל ואומרים איזו היא מחלוקת שאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו. **ביאר בזה מרן המשגיח הגה"צ רבי חיים זאב פינקל**

נענשו בדקדוק נפלא רק כפי עונשם

אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וידם את המחנות (יז, ב).

ואף שבמעשה זה נחרתו לדיראון עולם על מזבח ה', מכל מקום נקודה זו שאהרון עצמו ירים את המחנות זה כבר יותר מהמגיע להם, ומנע הקדוש ברוך הוא את אהרון מזה.

להתענג

ניטלה המשרה מהראשון, מפני שבזה יש למועבר חלישות דעת יתירה, וזהו הטעם הכא שנאמר הציווי אלעזר ולא אהרון בעצמו.

והנלמד מזה שאף אלו שהם בני מוות נועדים על ה', גם אלו אין כבודם הפקר וגם עונשם נמדד בדקדוק נפלא, ולא ניתן להם אלא לפי חשבון מדוקדק זה,

כבר עמדו המפרשים לפרש למה לא נצטווה אהרון על זה אלא רק אלעזר?

וביאר מרן ראש הישיבה שה"ת **הגר"ח שמואלביץ** זצ"ל: יש לומר שזאת כדי ללמד בכך דרך ארץ, שאף אם ההכרח מביא לידי כך שיש להעביר את הנכבד ממשרתו, אין ראוי לתת אותה לאותו אדם שבעטיו

אמור להם בהאי לישנא: "כל בעלי המחלוקת מתו במיתות משונות"

ולא יהיה קקח וכעדו (יז, ה).

נענה מרן רה"י הגרא"י ואמר לי: "אמור להם בשמי, שבישיבת מסיומת בחוצה לארץ היתה בשעתו מחלוקת, וכל בעלי המחלוקת מתו במיתות משונות!..." **הקדמה לספר ביכורי ארץ** (מסכת חולין)

רבי **אליעזר יהודה פינקל** זצ"ל, ולאחר ששפך אש וגפרית ורוח זלעפות על התלמידים המחזיקים במחלוקת, פנה אלי ואמר בפסקנות: "לך מיד ותשכן שלום בישיבה ההיא", שאלתי את ראש הישיבה מה עלי לומר להם בבואי לכבות את אש המחלוקת?

מספר הגאון רבי אברהם יצחק טוקר בעל "ביכורי ארץ": בישיבה אחת פרצה מחלוקת בין ראש הישיבה ובין חלק מהתלמידים, המחלוקת הקשה אחזה בכל פינות הישיבה ואש המרדון והמדון בערה בכל עוזה. באותם ימים קרא לי מרן ראש הישיבה הגאון החסיד

מבאר רבותינו

חכמתו של מרן המשגיח שהצילה מאש המחלוקת

הריב נזכרתי בדברי המשגיח בשיחה ההיא, ובזכות הדברים ששמעתי באותה שיחה סילקתי את עצמי מן המחלוקת, תודה להשי"ת.

מיד הוציא מרן המשגיח את ארנקו מכיסו, שלף עשרים זאלטס והושיט לו באמרו: 'הא לך, מעותיך פעלו את שלהן, ומשפעלו אין לי צורך בהן!'

התברר כי המשגיח חזה בעיני רוחו שבטבעי תלמידו קיימים דברים שעלולים לסבך אותו במחלוקת ודברי ריבות, ולפיכך הקדיש למענו שיחה מיוחדת, וכדי שהתלמיד יקדיש את תשומת לב הראויה ויאזין היטב, לקח ממנו את הכסף, וכאשר פעלו דבריו של המשגיח, השיב לו את כספו.

הגר"ר שלמה בורשטיין זצ"ל מספר המעשה, שמע אישית מרבי פרץ את השתלשלות הדברים, היה זה בעת שרבי פרץ, כמו כל האורחים שבאו לשהות בחודש אלול בישיבת מיה, סיפר זאת בסעודת שבת על שולחנו של מרן הגאון רבי אברהם צבי קמאי זצ"ל הי"ד, אב"ד ור"מ מיה, שכאשר שמע את הסיפור, קם והתהלך בחדר הלוח ושוב באמרו: "חשבתי שאני מכיר מעט את המשגיח, עתה רואה אני שאינני מכירו כלל ועיקר".

אך הוצאות הנסיעה חזרו יעלו לי חמש, יוצא איפוא שיש לי עשרים זאלטס, אמר לו המשגיח: 'אם כן איפוא, תן לי את העשרים זאלטס ותאזין לשיחה'.

בלב כבד אך בידים חפצות נתן התלמיד את הכסף לרבי ירוחם, כשכולו משתאה ומשתומם על המחזה המתרחש לנגד עיניו.

במשך הימים הבאים לא מצא רבי פרץ מנוח לנפשו, מדוע נטל ממנו המשגיח את מעט כספו? את סודו לא גילה לאיש, משום שידע שממילא אף אחד לא יאמין לו, אך ידע נאמנה שאם מרן המשגיח עשה זאת, ודאי יש לו בזה סיבה ומטרה.

בשנה הבאה בא רבי פרץ שוב בחודש אלול לישיבת מיה, רבי ירוחם קיבלו במאור פנים, ולא ביקש ממנו מאומה, כאילו לא אירע דבר.

חלפו שבע שנים, ורבי פרץ כהרגלו עדיין מגיע בחודש אלול לישיבת מיה, אלא שהפעם היה לו מה לומר למרן המשגיח. מיד כשפגש את המשגיח אמר לו: 'הנני זוכר ששנה אחת המשגיח מסר שיחה בנושא פלוני, ברצוני להודות למשגיח מעומק לבי, כי השיחה ההיא הצילה אותי מאש המחלוקת שפרצה בעיירתנו השנה, כאשר בתוך כדי הסערה ודברי

בישיבת מיר נהגו התלמידים לבוא מפעם לפעם, גם לאחר נישואיהם, אל הישיבה, כדי לשאוב ממעיין חכמתו ויראתו של מרן המשגיח הגה"צ רבי **ירוחם ליבוביץ** זצ"ל. למרות שכבר הקימו משפחות, קיבלו משרות רבנות או ענינים אחרים, באו ממרחקים כדי להתחזק ממאמרו של רבם הנערץ.

אחד התלמידים, רבי פרץ וויזנער, מהעיירה ווידז, נהג גם הוא כך, ומדי שנה בשנה בחודש אלול, היה פוקד את הישיבה.

והנה, שנה אחת, כאשר הגיע פגש בו מרן המשגיח רבי ירוחם ברחוב העיר, שאלו לשלומו והתעניין מדוע בא. תמה התלמיד: 'מה הפירוש מדוע באתי, הרי מדי שנה אני מגיע לשמוע דברי חיזוק ומוסר', השיב לו רבי ירוחם בנימה של טרזוניה: 'כבר שלושה ימים שהנני עמל להכין את המאמה, ואתה סתם כך בא לשמוע?!'

התפלא התלמיד למשמע הדברים ואמר במבוכה: 'לו הייתי איש אמיד, בעל עסקים, הייתי שמח לתת מתת יד הגונה, אך היות ואני בקושי מסתדר עם משכורת הרבנות אין באפשרותי לשלם עבור השיחה!...' השיב רבי ירוחם לעומתו ואמר לו: 'הבט נא בארנקה, כמה כסף יש לך? ענה לו התלמיד: 'עשרים וחמש זאלטס,

הגאון הגדול רבי יונה קרפילוב (מינסקער) זצוק"ל הי"ד מח"ס יונת אילם

א' תמוז תש"א - פ"ה שנים ליום בו עלה בסערה על קידוש השם

התמדתו הבלתי פוסקת של היונת אלם

הגאון הגדול רבי חיים מיליקובסקי זצ"ל, אביו של יבדל"ח כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א, למד בסלונים בין השנים תרפ"ז-תרצ"ג ואח"כ עבר לישיבת מיר והיה מבחירי התלמידים שם, ואף גלה עם הישיבה לשנחאי בזמן המלחמה. בשיחה מיוחדת שקיים עמו פעם הרב יעקב ב. פרידמן, סיפר לו הגר"ח על חיי הישיבה, על אוירתה ועל דמויות ההוד שהתהלכו והגו בתורה בין כתליה.

"...זיק משועשע ניצת פתאום והבליח בעיניו של רבי חיים מיליקובסקי: 'שמעו ר' יעקב סיפור הערט! שמעו! זהו סיפורו של מיר! אם תקשיב היטב לניגון של הסיפור, לקנייטש, תבין הכל, על מיר, על אז, ועל הנעבאך של ימינו.

"באחד הלילות ישנתי במיטתי שנת ישרים בחדר מחדרי הסטאנצה' (- הפנימיה של מיר). ישנתי שינה עמוקה, פתאום התעוררתי בבהלה, והרגשתי בדמות השרועה לצדי. נבהלתי. זינקתי מהמיטה והדלקתי את עשית הנפט הסרוחה... רבי חיים צוחק בחדווה: 'הסירחון של העשית היה גדול כל כך, שלפעמים העדפנו את הקור והחושך על-פני העשית... השעה הייתה חמש לפנות בוקר, ובעודי אפוף קורי-שינה אני רואה על מיטתי, לצדי, שוכב בבגדיו, בחליפתו ועניבתו, את יונה מינסקור!

רבי יונה מינסקור, בעל היונת אלם, היה העילוי הבלתי מעורער של מיר. הוא התהלך בישיבה משום מה תמיד בחליפה ועניבה' - ממשיך רבי חיים לספר: 'הייתי מבולבל. אבל מי שהכיר את המינסקער, ניחון במעט 'רוח הקודש', ויכול היה לשער מה ארע... הוא למד בטח עשרים שעות, שלשים שעות רצופות, או יותר; אצל המינסקור אי אפשר היה לדעת. הוא הגיע ל'סטאנצה' לפנות בוקר עם מוח אפוף והומה אלפי סברות מתנגשות, מתנפצות, עייפות החומר הכריעה אותו, והוא שכח את סדר החדרים..."

"רבי חיים הבזיק לעברי חיוך ביישני. 'נו, גם אני לא בזבזתי את לילותיי וימי, והייתי עייף. עייף עד דכא ממש. זה היה על גבול פקוח נפש שאשן מעט; גם אם יונה מינסקור הגדול פלש למשכב! על כורחי ניסיתי להעיר אותו.

"הוא פקח לרגע את עיניו, אפוף כולו קורי-שינה, <

למרות ההרצה העצומה אליו שהכל ראו בו אדם גדול, היה צנוע ביותר בכל הליכותיו וכל הנהגותיו המופלאות והגבוהות נעשו בפשטות וכבדרך אגב ללא רהב חיצוני.

עם פרץ מלחמת העולם השנייה נעשו מאמצים כבירים בידי רבים להצלת הישיבה, עד שבחשדי שמים נפתח פתח הצלה לשנחאי ומעבר דרך שטחי רוסיה, אולם רבי יונה שהכיר את רשעות הקומוניסטים מימי ילדותו התייחס לכך בחשדנות מרובה והעדיף להיוותר מאחור ולנסות להתחבא וכך לשרוד.

במשך עשרות שנים רווחה ההנחה ההיסטורית הזו, כי הגאון רבי יונה סירב להצטרף לבני ישיבת מיר במסעם ליפן ולשנחאי עקב חששותיו מן השלטון הקומוניסטי. אולם, האמת ההיסטורית שונה לחלוטין ומרטיטה: רבי יונה אכן החזיק בוויזה ובכרטיס נסיעה וכבר ישב ברכבת הצלה, ברגע האחרון, משבחין בחברו רבי דוד קורנגלס עומד ברציף חסר אונים וזקוק ליציאה דחופה בשל מצבו הרפואי, בחר רבי יונה לרדת מן הרכבת. בצעד עילאי של מסירות נפש, העניק רבי יונה את כרטיס החיים שלו לחברו, מתוך מחשבה שיעלה על הרכבת הבאה - רכבת שלמרבית הכאב מעולם לא יצאה לדרך (וראו מה שהרחבנו בזה בגיליון חג הסוכות תשפ"ד).

רבי יונה נותר בעיר קובנה, וההשערה היא שהוא נרצח שם, בביתו של הגה"צ רבי אברהם גרודזינסקי הי"ד. עם זאת, נחמה פורתא יש בעדות שהגיעה בשנים האחרונות, לפיה נודע כי למרות הנסיבות האינדיקות הוא זכה לבוא לקבר ישראל.

*

לאחר המלחמה, אחיו של רבי יונה, הגאון רבי זאב וילנסקי זצ"ל, תלמידו של רבי ברוך בער ומי שערך והוציא לאור את ה'ברכת שמואל', ליקט זעיר מתורתו של אחיו הגדול והוציא אותם לאור לזכר עולם בקונטרס בשם 'יונת אלם'.

במכתב הספד רווי כאב שכתב מרן רה"י הגרא"י והודפס בקונטרס לזכרו, ביכה מרן רה"י את האבידה הנוראה במילים נדירות וחריגות ובין השאר כך כתב:

"דמוע תדמע עיני ורב הוא הכאב והיגון בהזכרי על הארז בלבנון הזה שנקטף בלא עת וכו' אין לנו בדור הזה תמורתו, וכו', ווי לה להאי ארעא דחסרא גברא רבה הפסדנו עתה חלק מן התורה, בא השמש בצהריים, שאילו היה קיים היה מאיר כשמש בהירה ביום קץ באור תורתו ויראתו שקודמת לחכמתו. בערך שבע

אחד ומיוחד היה רבי יונה קרפילוב שכונה בין תלמידי הישיבה 'יונה מינסקור'. כבר בשנות בחורו המוקדמות נודע כלמדן עצום, ומשגדל ונתגדל, יצא שמו בכל רחבי עולם הישיבות הליטאי כאחד מגדולי המלמדים ורבים ציפו שאורו עתיד לזרוח ברחבי העולם היהודי.

במהלך המאמצים להצלתה של הישיבה הק' פנה במכתב מרן הגרא"י פינקל לז"ר זרח וורהפטיג שריכז את מאמצי ההצלה: "אל נכון קיבל מר את המברקים ומשתדל אודותם, בין המנויים היה מר יונה קרפילוב, שאגב כתיבי כדאי להדגיש, שהנהו אחד מהגדולים ואור גדול יהיה לישראל וכו'". עוד בהיותו חובש ספסלי בית מדרשו הק' נחשב כאחד המשיבים הלא רשמיים של הישיבה, עד שחלק מבני הישיבה החשיבוהו יחד עם ידידו ורעו רבי אריה מאלין כחלק מצוות הישיבה.

רבי יונה נולד לאביו ר' יחזקאל ולאמו באשע בעיר מינסק בירתה של בלארוס בשנת תרס"ט, בילדותו למד בישיבת 'ניי-שטאדט' בראשות הגאון רבי יהושע צימבליסט ורבו היה רבי שלמה מלצר, עם המהפכה הבולשביקית ברוסיה עבר ללמוד אצל הגאון רבי אלחנן וסרמן שבאותה העת כיהן בראשות ישיבה בסמילוביץ'.

בשנות בחורו הראשונות נדד בעקבות רבי ראובן גרוזובסקי לישיבתו של רבי ברוך בער ליבוביץ' כנסת בית יצחק' חמיו של רבי ראובן, שבאותה העת שהתה ביולנה, שם קנה תורה במשך כחמש שנים.

בשנת תרפ"ח כשהישיבה העתיקה את מקומה לקמניץ, רבי יונה ועוד מספר בחורים בהם רבי אליהו חזן הצטרפו לקבוצת בחורים מיראים ששבו למיר לאחר שבאו לתקופה קצובה לקנות תורה מפי רבי ברוך בער.

מיד עם הגיעו נודע בין תלמידי הישיבה כלמדן עצום וחיידושו עברו מפה לאוזן בין טובי הלומדים. בחלוף שלוש שנים, בעצת רבי איסר זלמן מלצר למרן רה"י הגרא"י, נסע רבי יונה יחד עם מספר בחורים מובחרים לקנות את 'תורת בריסק' מפי מרן הגרי"ז סולובייצקי. רשימות השיעורים של הגרי"ז שנכתבו בידי רבי יונה היו מדויקות ונאמנות ביותר למקור, והן היוו חלק מהבסיס להוצאת 'כתיבי הגרי"ז' מאוחר יותר במהדורת הסטנסיל.

כל חבריו ומעריציו זכרוהו כמתמיד מופלא נוסף על כשרונותיו העיליים, כשפשטות הליכותיו ונועם מידותיו המופלאות גרמו לכל להרגיש בנוח במחיצתו למרות רום מדרגתו אותה קנה במהלך שנות שקדנותו. בנוסף ללמדנותו ובקיאותו העצומה ברחבי הש"ס היה בקיא נפלא בתנ"ך וישנן עדויות שידע כמעט בעל פה את כל מפרשי התנ"ך.

עשרה שנה למד ולימד בישיבתנו הק' בעיר מיה, ויגע ר' יונה בשבע עשרה שנה אלו מה שאחרים יגעים ולומדים במאה שנה, הספקתי בזמן הזה להכיר, וידעתי למען הבנתו הבהירה, שכלו החד והחריף סברותיו והסברותיו היו בנויים על יסודות איתנים, מאירים כאספקלריה המאירה, בעמקות אין סוף, בזכות ובהירות ובבקיאות עצומה בש"ס ומפרשיו ראשונים ואחרונים, וכל יודעיו ומכריו נהנו מהאור הגדול הזה מתורתו ויראתו. מלבד זאת, היה בעל שיעור קומה גבוהה במידות נאצלות, אציל הרוח ונפש עדינה, מושלם במידות תרומיות, אהוב ונחמד לבריות, אהוב למקום כי יראת ה' אוצרו".

וחותם מרן הגרא"י את מכתבו: ממני הכואב והמיצר על סילוקו של האדם הגדול הזה.

*

ונחתום מאמרנו בסיפור נפלא מהגאון בעל הברכת שמואל שרצה מאוד שרבי יונה יערוך ספרו, ורצה לקרואו מיישיבת מיר אולם לבסוף חזר בו מחמת שלא לפגוע בתלמידי ישיבתו בקמניץ, וכה סיפר הגר"י גלינסקי:

כך היה המעשה.

באחד הימים קורא הרב ליבוביץ ראש הישיבה לאחד מתלמידיו ומבקש ממנו לשלוח מכתב לרבי יונה קרפילוב הלומד בישיבת מיר מי היה רבי יונה קרפילוב? רבי יונה נחשב היה לבחיר עולם הישיבות באותם ימים. גאון מופלא, ששמעו ודברי תורתו התפרסמו בכל עולם

התורה. מרבי יונה לא נותר מאומה מלבד ספר בשם 'יונת אלם' אותו הוציא אחיו לאחר השואה, מאחר שרבי יונה נשרף על ידי הנאצים וכל תורתו אבדה.

רבי יונה למד אצל רבי ברוך ליבוביץ בקמניץ, ומאוחר יותר נסע לישיבת מיר שם למד עם חבירו המפורסם רבי אריה ליב מאלין.

הרב ליבוביץ ידע כי אין כמו תלמידו זה לערוך את ספריו, שכן הרב ליבוביץ נשא את דבריו בשפת האידיש המדוברת, ושיעוריו היו עמוקים מאד, ולא כל אדם מסוגל היה להגדיר את דקות חידושו ולהציגם באור נכון. היתה זו אמנות, שאחריות גדולה בצידה, שכן כיום ללמדים דבריו של הרב ליבוביץ בכל עולם הישיבות.

מכל מקום הרב ליבוביץ ביקש מן התלמיד לשלוח את המכתב, ולמחרת ניגש אליו ושאלו האם כתב את המכתב.

התלמיד ענה שהוא אכן כתב את המכתב אך מחמת טרדותיו לא הספיק עדיין לשלחו בדואר.

'טוב מאד' אמר ראש הישיבה, 'גנוז את המכתב ואל תשלח אותו'.

מדוע? תמה התלמיד

ענה ראש הישיבה: אכן אין כמו רבי יונה לערוך את השיעורים. אך תלמידי הישיבה שיראו אותו עורך את שיעורי ראש הישיבה יפגעו ויגידו לעצמם - האם אין מי מתלמידי הישיבה שיכול לערוך בעצמו את השיעורים עד שדרוש היה להזמין תלמיד לשעבר מיישיבת מיר?

< כשראה אותי, שכח כהרף-עין מהמקום והזמן, מהעייפות הנוראה, לא התפלא מה אני בכלל עושה שם, הוא רק הסתכל בי בהתפעלות ואמרו: 'אה, חיים סלונימער! חיים סלונימער! זה אתה! נו, האדם הנכון במקום הנכון! תראה, בדעת החולקים על מהר"ט שימחזיקין מאיסור לאיסור', והרי משנה מפורשת בנזיר ס"ג, בדין ירד לטבול במערה ונמצא בה מת משוקע, טמא, שהרי טומאה קמייתא נסתיימה על ידי הטבילה, והספק הוא רק על קבלת טומאה חדשה מהמת שבקרע המערה, נו, המהר"ט נבנה מראיה כזו, מה נעשה, חיים, עם החולקים, מה נעשה!..

"רבי חיים מיליקובסקי עצם עיניים בפליאה. 'יונה מינסקר אמר 'מה נעשה, חיים' במצוקה כזו, שהיה לי ברור שהוא שרוי כרגע במצוקה גדולה משל! התחלתי לענות לו משהו, אבל במילה השניה שלי, כבר נשמעו נחירות עמוקות מהכיוון שלו... יונה מינסקער כבר היה שרוי בשינה עמוקה...

"על כורחי", סיפר רבי חיים בחיך זורת, 'פיניתי לעילוי הנורא הזה את מיטתי, וישנתי אותו לילה על הקרקע. ואל יהא דבר זה קל בעיניך... זה היה חורף קשה, הרצפה הייתה קפואה. הצטננתי למשך שבועות, אבל התחממתי כל אותה עת מכוח הידיעה שהענקתי לילה מחיי את משכבי לתורתו העצומה של היונת אלם".

מכתבי רבותינו

"כי מי שאינו לומד מוסר הוא מלעיג על יראת ד' ית' יען כי אינו נותן חשיבות ליראת שמים"

בפרשתנו אנו קוראים על מחלוקת קרח ועדתו, ועל הדרך שבה הצליח קרח לגרוד את כל העדה אחריזו באמצעות כוחה ההרסני של הליצנות. ברוח דברים אלו, מביאים אנו כאן מכתב מאת הגה"צ המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל (מתוך 'אור יחזקאל' - מכתבים, מכתב רנא), שבו הוא מבאר את שורשה של הליצנות כחוסר הכרה בחשיבות האמת, ומדגיש את החובה להתמסר ללימוד המוסר כדי להינצל ממנה.

אמת", יעין בר"י בכתות אשר אינם מקבלים פני שכניה הוא כת לצים, ויראה ידידי כי כן דברי ר"י ז"ל כי לצים הוא מי שאינו מכיר החשיבות של תורה - מדרגה הד' הוא קובע עצמו לדברים בטלים הוא מכת לצים, ובדברי הגר"ס ז"ל הוא במכתבים, כי מי שאינו לומד מוסר הוא מלעיג על יראת ד' ית' יען כי אינו נותן חשיבות ליראת שמים, עיין במכתבים של הגר"ס ז"ל סימן י'.

וכה כתב: ב"ה ב' חוקת תשי"ז.

רב שלו' וברכה לכבוד ידידי הרב הג' הנכבד במעלותיו היקרות וכו': אחדשה"ט: ...דיברנו בימים אלו ע"ד ויקהל קרח את כל העדה, במה הי' בידו לשתף את כל העדה במחלוקתו, עיין ברש"י בדברי ליצנות, כמה גודל כוח הליצנות ומה הי' דברי הליצנות, כי דורש הצדק של כל העדה, נמצא כי ליצנות הוא דברי אי' הכרה של

לתרומה מהירה לחצו כאן

מוקד החזקת התורה
24 שעות ביממה
02-54109333

רישום לזמן אלול תשפ"ו

הרישום לאברכים בני א"י וחו"ל,
ולבחורים בני א"י יהיה אי"ה עד:

יום המישי
י' תמוז תשפ"ו
(25/06/2026)

ישיבת **מיר**
YESHIVAS **MIR**
YERUSHALAYIM

להרשמה ניתן לגשת, בין השעות 14:15 - 15:30 לחדר 14 בבניין המרכזי
(יש להגיע עם תעודת זהות/דרכון)

או לפנות במייל ל- kollel@themir.org או k026574474@gmail.com
ולקבל טופס רישום ישירות במייל

לאברכים - ניתן גם להירשם בעמדות נדרים פלוס הנמצאות בישיבה

(יש להעביר תמונת פספורט וצילום צבעוני של ת.ז./דרכון למשרד הישיבה או במייל הרשום למעלה)
לבחורים בלבד - ניתן גם לפנות למשרד הישיבה בחדר מס' 4 בין השעות 10:00-16:00

טלפון לבירורים
02-6574474
(בין השעות 10:30 - 15:00)

• אין במילוי טופס הרשמה כל התחייבות לקבלה.
• בחורים הלומדים בישיבה ונישאים בשעטו"מ
ומעונינים להמשיך ללמוד בכולל עליהם למלא
טופס רישום לכולל